

да тури наредъ имоти-тъ на епархія-та, да уголѣми доходи-тъ на манастири, чифлици и други чърковни притѣжанія, кои-то бяха запусъли и не принасяха никаква полза на чъркова-та нито на населеніе-то, той ги повѣри на хора дѣятелни, кои-то ги разрабо-тиха и кои-то, съ произведено-то изобиліе, не само умножиха епархіални-тъ доходи, нъ и улесниха живо-та на околни-тъ сиромашки населѣнія.

Втора-та грижа на Штросмайера бѣше образо-ваніе-то, на училища-та. До тогазъ положеніе-то на училища-та въ Хърватско, както почти и на сякаде въ Австрія, бѣше твърдъ зло; тѣ нѣмаха друга цѣль освенъ да распространяватъ нѣмцизма между иноро-дни-тъ поданници на държава-та. Штросмайеръ усѣ-ти това намѣреніе, преобразова училища-та, въве-де добри програми и трудолюбиви учители, и ги преобърна въ распространители на истинно-то обра-зованіе. Защо-то Хърватско ся лишаваше тогазъ отъ доволно число добри учители, Штросмайеръ основа въ Дяково препарандія (школа за приготвя-ніе на учители), като направи зданіе-то на свои раз-носки, подари едно пространно мѣсто около училище-то за градина, и тури единъ капиталъ отъ 110,000 гр. за заплата на учители-тъ. Въ сѣщо-то време той упо-требилъ вліяніе-то си върху епархіоти-тъ си и ги склонилъ да си направятъ въ Дяково едно срѣдне училище и едно дѣвическо: на послѣдне-то той по-дарилъ 400,000 гроша. Може да ся каже навѣрно че въ цѣло Хърватско нѣма нито едно срѣдне или главно училище на кое-то Штросмайеръ да не е подарилъ мно-го или малко и при кое-то той да не е основалъ фондъ за спомаганіе на бѣдни ученици. На Гимназиі-тъ Ва-раждинска, Винковска, Сисска той е далъ по 10.000